

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Tertius. Eius velle & posse adaequatè procedunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

deficiant aquæ fontis Trásformationis, præcipuè modi descendens, & in toto suo esse, habere, operari, & frui, sit irriguus, abundansq;: vt etiam ad mediam, & infimam regionē descendendo, toto suo habere, & viuere dicat, bonum est nos hic esse, & interea dum eiusmodi pia exercitia peragit, simul in diuinitate, sicut piscis in aqua, natet; attamen ab vsu phantasiæ, & rationis aliquali saltem discursu, liber esse non potest. idè etiam Deus aliundè compensat bonum contemplationis, ad suam gloriam, (vt cunq; & saltem quantum ad sublimem operandi modum) interruptum. & hisce in genere dictis, consequenter ad specialia procedemus.

Propria operatio quamdiu mysticus in summo huius Transformationis versatur, est sabbatismi felicissima fruitio.

ARTICVLVS SECVNDVS.

Relinquitur a sabbatismo populo Dei: ac si diceret: ô pia anima, quam fœlix, & diu oprata est illa requies, in qua tandem aliquando integre, perfecteque datur, quod alioquin, aut per partes, aut interrumpentibus spiritus sollicitatibus, & interfectis diuinis carentijs, habebatur. iam verò populo Dei, cuius conuersatio in cœlis est, ibique plus amat, quam in terra, vbi animat, relinquitur sabbatismus, & cessatio ab operibus duris, in eo quod do-

a Heb. 4. b Ezech 10.

no sapidæ scientiæ, & vitali vsu diuinæ naturæ consors factus, per eiusdem diuinæ naturæ bene-afficientiam viuat, gaudeat, & delicietur. felix hic sabbatismus, in quo nulla distractionum molestia, nulla passionum inordinatio, nulla cœlestium gaudiorum interruptio adstat; felix maximè hic sabbatismus, in quo pia anima magis passiue, quam actiue se habet. vnde etiam tam fortes attractus, & sursum actiones toto eo tempore, quo in summo hoc versatur (licet ad annum, aut alterum, perseueraret) experitur, vt si Deo Optimo Maximo placeret, pondus corporis alleviare; nec momento vnico in terra consistere sibi videretur possibile: quin illic cum spiritu vsque ad eò eleuato, ipsum quoque corpus summa cœlorum, ac super quæuis imaginaria spatia, altitudinesque coascenderet; vt ei qui super omnes est, etiam adstare liceret: prout clarius colligitur ex sequentibus,

Eius Velle & Posse adequatè procedunt.

ARTICVLVS TERTIVS.

Cum eleuarent Cherubim alas suas, b vt exaltarentur de terra, non resistebant rotae, sed & ipsæ iuxta erant: stantibus illis stabant: & cum eleuatis eleuabantur, spiritus enim vitæ erat in rotis. ac si diceret: ô pia anima, quam diu inter se differunt velle, & posse; iuxta illud Apostoli: Velle adiacet mihi, perficere autem non inueniô;

Gg 2

per-

perfecta eleuatio à terrena conuerfatione effe non poterit: quia inferiores potentia superioribus non integrè subiicerentur, nec promptè rationis imperio obedirent, & ideo tanta est harmonia veræ, ac realis Transformationis in spiritu transformato; vt ficut Cherubim quando eleuabant alas, superiorum fcilicet potentiarum, vt inquam, omnia quæ funt, & quæ non funt, tranfcenderent, rotæ inferioris quoque hominis, cum omnibus viribus non refifterent: fed ipfæ quoque iuxta effent; vtique tanquam connaturales, & ad totum compositum integraliter pertinentes. cum ftantibus verò ftant, ne fcilicet plus velint, quam poffint, & cum eleuatîs eleuantur, vt non minus poffint, quam velint. hoc autem non ex fe, aut naturali virtute; fed fupernaturali prorfus, & diuina; ideo enim fpiritus vitæ erat in rotis; vt fcilicet per gratiam, omnem inordinationem animi fanantem, expeditæ, alleuiatæ, & coadunitæ maneant, potentijs fuperioribus ad eum, qui fuper omnia eft, tendentibus. vnde quocunque tempore, modo, aut loco taliter affectam piam animam quis interroget, [quid in cælo aut in terra optet, non aliud ex ea audiet, quam id volo, a quod hoc momento in me comperio.]

Iam verò tam arctus fuperiorum, & inferiorum virium confenfus, ac connaturale quali confortium diuinæ naturæ, & quidquid demum hic benè, ac pulchrè in Deo afficit, pro præambulo

duntaxat, & difpofitione accipiendum erit. pro exercitio verò actus hæc omnia amicè deferens, ad diuinos radios in fpiritu longè fubtilius relucentes, fele reflectat; quoufque omnia quæ etiam intimè circumftant, fupergrediens, ad intelligentiam fubftantijs feparatis conformem pertingat; ac dein fi pro eo inftanti operationum fuccellus non interrumpatur, voluntas perfectiùs pondere fui amoris, extra proprium ftatum fe dimouens, proijciensque iungatur Deo, prout in fe eft, & amoris præftantia, intellectus explicitas operationes excedit, atque amoris potiùs, quam intellectus ecftafi, abducatur in Diuinitatis abyffum; dein ab eo liber, pulcherrimum lumen feu fpecies Diuinæ naturæ, in fpiritu refultet, ad optimam dein, & ad æquatam operationem intellectus, & voluntatis, ilicò formandam, & profuitione perfectiffima continuandam. atque hinc iucundè admodum profluit, quod pia anima in omnibus actionibus fuis, plus Deum, eiusq; felicitatem, & vitæ æternæ communionem, quam fe, fuamque fentiat, magisque in cælis quam in terris conuerfetur. & quidem ex vna parte his, & fimilibus vitæ æternæ confortijs in-dies alitur, ex alia parte autem, tam angelica, huius vitæ exilio prorfus indigna iudicat; Dei tamen in fe benignitatem fuma reuerentia, colaudans. Quanta porro fecuritate hæc felicitas poffideatur, confequenter etiam dicemus.

Nulla

a In vita B. Catharin, Genuen. c. 31.